

mulighed for at komme med indspil til den statslige vand- og Natura 2000-planlægning allerede på et tidligt tidspunkt i arbejdsprocessen.

Regionsrådene tillægges endvidere en koordinerende rolle for så vidt angår de kommunale bidrag, der kommer i idefasen, ligesom det foreslås, at regionsrådene efter anmodning kan indkalde til mægling i tilfælde af uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser omkring de kommunale handleplaner.

Det foreslås desuden, at nogle af bemyndigelserne til miljøministeren til udstedelse af bekendtgørelser ophæves, idet opgaverne nu overgår til miljøministeren. Det foreslås samtidig, at der gives miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de kommunale handleplaners indhold, til at præcisere dele af processen for disses vedtagelse, og til at fastsætte den nærmere afgrænsning i havet af den enkelte kommunes kompetence.

Det foreslås, at Danmark inddeles i følgende vanddistrikter: 1. Sjælland/Lolland-Falster, 2. Bornholm, 3. Jylland/Fyn med øer med undtagelse af de grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland, og 4. De grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland.

Lovforslagets bestemmelser om ikrafttrædelse indebærer bl.a., at miljøministeren skal fastsætte tidspunktet for, hvornår en række ændringer vedrørende vandopgaverne kan træde i kraft, dog senest den 1. januar 2007. Amtsrådernes ansvarsområder som vanddistriktsmyndighed kan således løbende overdrages til staten, idet dog amtskommunerne fra dette tidspunkt og indtil den 1. januar 2007 bistår miljøministeren efter dennes nærmere bestemmelse. Desuden indebærer lovforslaget, at basisanalysen til Natura 2000-planen, som amterne er i gang med at udarbejde, og som først skulle være færdig til offentliggørelse i 2008, skal færdiggøres og afleveres til miljøministeren i 2006. Dette sikrer, at overdragelsen af kompetencen tidsmæssigt afpasses de opgaver, der skal udføres i 1. planperiode (2004 til 2015) samt sikrer, at det igangværende arbejde ude i amterne anvendes i forbindelse med den statslige planlægning.

Lov om vandforsyning

Lovforslaget indebærer, at kommunalbestyrelserne overtager de fleste af amtsrådenes gældende beføjelser. Således foreslås det, at kommunalbestyrelsen bliver ansvarlig for udarbej-

delse af indsatsplaner til beskyttelse af vandressourcerne og for koordinationsforaene, der som hidtil skal bistå med indsatsplanerne. Det bliver derfor også kommunalbestyrelsen, der efter forslaget fremover skal fastsætte og opkræve gebyrer til bl.a. udarbejdelse af indsatsplaner. Samtidig foreslås det, at kommunalbestyrelserne selv skal påse, at indsatsplaner og vandforsyningsplaner ikke strider mod vandplanerne efter miljømålsloven, kommuneplaner og evt. statslige forudsætninger for planlægningen.

Meddelelse af indvindingstilladelser har hidtil været delt mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen fremover får ansvaret for alle indvindingstilladelser og de dertil hørende tilladelser til vandforsyningsanlæg. Ligeledes får kommunalbestyrelsen efter forslaget ansvaret for alle tilladelser til bortledning eller sænkning af grundvand, samt alle sager om påbud vedrørende sløjfninger m.v. af borer. Det samme gælder spørgsmål om indskrænkning af vandforbruget ved tørke mm..

Det foreslås endvidere, at regionsrådet på anmodning fra en af kommunalbestyrelserne kan indkalde disse til mægling i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem de berørte kommunalbestyrelser omkring indsatsplanerne. Såfremt mæglingen ikke resulterer i enighed, skal regionsrådet neutralt forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Det foreslås herudover, at miljøministeren overtager beføjelserne vedrørende påbud om forsyningspligt efter kapitel 8. Ministeren bliver desuden overordnet myndighed med hensyn til vandforsyningsplaner, ligesom ministeren overtager beføjelsen til at træffe afgørelse om udførelse af nye almene vandforsyningsanlæg efter forslag fra kommunalbestyrelsen og til at pålægge en kommunalbestyrelse at tage sådanne spørgsmål op. Ministeren får efter forslaget ligeledes beføjelsen til at tilbagekalde indvindingstilladelser.

Endvidere foreslås kravet om, at kommunale vandforsyningsregulativer skal stadfæstes af miljøministeren, ophævet, idet dette ikke længere vurderes at være nødvendigt.

Endelig foreslås en generel ændring af klage reglerne. Hidtil har Miljøklagenævnet være klagemyndighed for visse afgørelser (visse sager vedrørende vandindvinding for erhvervsvirksomheder), hvor miljøministeren har truffet afgørelse som klagemyndighed. Med lovforslaget